

Αρχιερατικός Εσπερινός της εορτής της Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού στην Μονή Δοβράς

/ [Ιερές Μονές](#)

Την Κυριακή 13 Σεπτεμβρίου το εσπέρας τελέστηκε στον Ιερό Ναό του Αγίου Λουκά Συμφερουπόλεως του Ιατρού, στην Ιερά Μονή Παναγίας Δοβρά Βεροίας, Αρχιερατικός Εσπερινός της εορτής της Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού χοροστατούντος του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Δομενίκου κ. Αθηναγόρου, Καθηγουμένου της Ιεράς Μονής.

Τον θείο λόγο κήρυξε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων.

Κατά τη διάρκεια του Εσπερινού τέθηκε σε προσκύνηση τεμάχιο του Τιμίου Ξύλου από τον Σταυρό του Κυρίου μας, μαζί με Ιερά Λείψανα των Αγίων

Κωνσταντίνου και Ελένης και Τιμίους Λίθους από τον Φρικτό Γολγοθά και τον Πανάγιο Τάφο, που θησαυρίζονται στην Ιερά Μονή.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου:

«Δεῦτε ἅπαντα τά ἔθνη, τό εὐλογημένον ξύλον προσκυνήσωμεν, δι' οὗ γέγονεν ἡ αἰώνιος δικαιοσύνη».

Μέ τούς λόγους αὐτούς κάλεσε πρίν ἀπό λίγο ὁ ἱερός ὑμνογράφος «ἅπαντα τά ἔθνη», καί ἀνάμεσά τους καί ἐμᾶς, νά προσκυνήσουμε τό εὐλογημένο ξύλο, τόν Σταυρό τοῦ Κυρίου μας, διά τοῦ ὁποίου, ὅπως λέγει, ἔγινε «ἡ αἰώνιος δικαιοσύνη».

Γιατί ὅμως ὀνομάζει τόν Σταυρό «εὐλογημένο ξύλο», καί ποιᾶ εἶναι «ἡ αἰώνιος δικαιοσύνη», ἡ ὁποία ἔγινε πράξη μέσω τοῦ Σταυροῦ τοῦ Κυρίου;

Οἱ πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας ὀνομάζουν τόν Σταυρό «εὐλογημένο ξύλο» γιά δύο λόγους. Ὁ ἓνας εἶναι γιατί ἀντιδιαστέλλουν τό ξύλο τοῦ Σταυροῦ, πού ἔγινε πηγή ἀφέσεως καί συγχωρήσεως γιά ὅλους τούς ἀνθρώπους πού εἶχαν πέσει στήν ἁμαρτία μέ τό ξύλο τοῦ δένδρου τῆς γνώσεως τοῦ καλοῦ καί τοῦ κακοῦ, πού ἦταν φυτεμένο στό μέσον τοῦ κήπου τῆς Ἑδέμ καί ὁ Θεός εἶχε δώσει ἐντολή στόν Ἀδάμ καί τήν Εὕα νά μὴν δοκιμάσουν τόν καρπό του. Ὅμως ἐκεῖνοι παρήκουσαν τήν ἐντολή μέ συνέπεια τήν ἔξωσή τους ἀπό τόν παράδεισο.

Ὁ δεύτερος λόγος, γιά τόν ὁποῖο ὁ Σταυρός τοῦ Κυρίου ὀνομάζεται «εὐλογημένο ξύλο», εἶναι μία εὐσεβὴς παράδοση, σύμφωνα μέ τήν ὁποία τό ξύλο τοῦ Σταυροῦ προέρχεται ἀπό ἓνα δένδρο, τό ὁποῖο προέκυψε ἀπό τίς ράβδους τῶν τριῶν Ἀγγέλων, πού εἶχε φιλοξενήσει ὁ πατριάρχης Ἀβραάμ καί στή συνέχεια εἶχε φυτεύσει κατ' ἐντολή του ὁ Λώτ. Ἡ κάθε μία ἀπὸ αὐτές τίς ράβδους ἦταν ἀπὸ διαφορετικό ξύλο. Ἡ μία ἀπὸ πεῦκο, ἡ ἄλλη ἀπὸ κέδρο καί ἡ τρίτη ἀπὸ κυπαρίσι. Καί ὅμως ὁ Θεός ἐπέτρεψε νά ἐνωθοῦν σέ ἓνα δένδρο.

Ὅταν μετὰ ἀπὸ πολλούς αἰῶνες ὁ Σολομῶν ἐκτιζε τόν ὁμώνυμο ναό στά Ἱεροσόλυμα, ἔδωσε ἐντολή νά χρησιμοποιήσουν τό ξύλο αὐτοῦ τοῦ δένδρου. Ὅμως δέν ταίριαζε πουθενά. Ἄλλοῦ ἦταν μεγάλο, ἄλλοῦ ἦταν μικρό, καί δέν μπορούσαν νά τό χρησιμοποιήσουν. Τό θεώρησαν, λοιπόν, καταραμένο καί τό πέταξαν σέ μιά ἀποθήκη.

Αἰῶνες ἀργότερα, ὅταν ὁ Πόντιος Πιλάτος καταδίκασε κατ' ἀπαίτηση τῶν Ἑβραίων τόν Κύριό μας σέ σταυρικό θάνατο, οἱ Γραμματεῖς καί οἱ Φαρισαῖοι, γιά νά κάνουν πιό ἐπαίσχυντη τήν θανατική καταδίκη του, ἐπέλεξαν αὐτό τό καταραμένο γιά νά κατασκευάσουν τόν Σταυρό του. Αὐτό ὅμως τό ξύλο πού θεωροῦσαν καταραμένο, ἀποδείχθηκε εὐλογημένο, γιατί ἀπό αὐτό τό ξύλο τοῦ Σταυροῦ, ἐπὶ τοῦ ὁποίου «ἐτάθη ὁ βασιλεύς καί Κύριος» Χριστός, προῆλθε ἡ συγχώρηση καί ἡ σωτηρία τῶν ἀνθρώπων καί ἔγινε πράξη «ἡ αἰώνιος δικαιοσύνη», ὅπως ἀκούσαμε.

Καί ποιὰ εἶναι ἡ αἰώνιος δικαιοσύνη;

Εἶναι ἡ νίκη ἐπὶ τοῦ διαβόλου καί ἡ συντριβή τοῦ θανάτου μέ τόν θάνατο τοῦ Κυρίου ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ, μέ τήν ὁποία κλείνει ὁ κύκλος τῆς παρακοῆς τῶν πρωτοπλάστων καί τῆς τιμωρίας τους.

Παρήκουσε ὁ Ἀδάμ καί Εὕα τήν ἐντολή τοῦ Θεοῦ νά μήν δοκιμάσουν ἀπό τόν καρπό τοῦ δένδρου τῆς γνώσεως, καί τιμωρήθηκαν γι' αὐτό μέ τήν ἔξωση ἀπό τόν παράδεισο καί τόν θάνατο. Δέν τιμωρήθηκε ὅμως ὁ αἷτιος αὐτῆς τῆς παρακοῆς, ὁ διάβολος, αὐτός πού παρέσυρε τόν Ἀδάμ καί τήν Εὕα νά φάγουν ἀπό τόν ἀπαγορευμένο καρπό καί ἀπό τότε τούς κρατοῦσε δεσμίους του.

Τώρα ὅμως ἡττᾶται ἀπό τόν Ἑσταυρωμένο Κύριο, πού διαλύει μέ τόν θάνατο καί τήν ἀνάστασή του τό βασίλειό του, ὅχι μόνο γιατί συντρίβει τόν ἴδιο ἀλλά καί γιατί ἀπελευθερώνει ὅλους ὅσους κρατοῦσε ἐπὶ αἰῶνες δεσμίους του.

Ἐτσι ὁ Χριστός ἐκπληρώνει ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ τήν αἰώνιο δικαιοσύνη καί μᾶς προσφέρει τόν Σταυρό του ὡς ὄπλο κατὰ τοῦ διαβόλου καί ὡς μέσο σωτηρίας καί λυτρώσεως.

Αὐτοῦ τοῦ Σταυροῦ, τοῦ τιμίου καί ζωοποιοῦ Σταυροῦ τοῦ Κυρίου μας, ἀπότμημα εἶχαμε τήν εὐλογία νά ὑποδεχθοῦμε πρό ὀλίγου ἐδῶ στόν ναό τοῦ ἁγίου Λουκᾶ, μαζί μέ ἀποτμήματα τῶν ἱερῶν λειψάνων τῶν ἁγίων θεοστέπτων καί ἰσαποστόλων βασιλέων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης, καθώς καί λίθους ἀπό τόν φρικτό Γολγοθᾶ καί τόν Πανάγιο Τάφο τοῦ Κυρίου μας,

Ἄς τά προσκυνήσουμε μέ εὐλάβεια καί κατάνυξη, ὅπως τά ὑποδεχθήκαμε. Ἄς εὐχαριστήσουμε τόν Χριστό πού θυσιάσθηκε γιά νά μᾶς χαρίσει τή λύτρωση καί ἄς ἐπικαλούμεθα πάντοτε τήν εὐλογία καί τή χάρη τοῦ τιμίου Σταυροῦ γιά νά νικοῦμε

καί ἐμεῖς τοὺς πειρασμοὺς στή ζωή μας καί νά ἀξιοποιοῦμε τή θυσία τοῦ Κυρίου
μας γιά νά ἐπιτύχουμε καί ἐμεῖς τή σωτηρία μας.

© Gerbekes IMENK